

ВИДАННЄ СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДКИ

ЦІНА 20 СОТИКІВ

ВІДЕНЬ, 1915

Накладом Союзу визволення України — Друковано
в друкарні „Форвертс“ Свобода і Сп., Відень V

[illegible]

Накладом Союзу визволення України — Друковано в друкарні „Форвертс“
Свобода і Сп., Відень V

Від видавництва.

У велике свято Різдва Христового в році світової боротьби випускаємо отсю малу збірку українських колядок як гостинець для борців за волю України, що кров свою і життя складають на народнім жертвеннику. Хай сі колядки хоч на хвилю збудять в них милі спомини з під рідної стріхи, в обороні якої прийшлося їм отсе хопити за кріс. Хай сі старі народні пісні скріплять в нас віру, що за рік вже інакше прийдесть ся нам зустрічати велике свято Мира на нашій

вольній Україні

яка мусить встати з сього світового пожару.

Нова радість стала. . . .

Нова радість стала, яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна світу засіяла. (2)

Де Христос родив ся, з Діви вочлотив ся,
Як чоловік пеленами убого вповив ся. (2)

Ангели співають, славу, честь звіщають,
На небеси і на землі мир проповідують. (2)

Давид виграває, в гусли ударяє,
Милозвучно і предивно Бога вихваляє. (2)

Тому й ми співаймо, Христа прославляймо,
І з Марії родженого в покорі благаймо: (2)

Просим Тебе, Царю, небесний Владарю,
Даруй літа щасливії сьому господарю! (2)

Дай нам мирно жити, Тобі угодити,
І з Тобою в царстві Твоім по вік віки жити. (2)

Бог предвічний. . . .

1.

Бог предвічний народив ся,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь
І утішив ся.

2.

В Вєфлеємі народив ся
Господь наш, Христос наш
І Спас наш для всіх нас —
Нам народив ся.

3.

Обвістив се ангел божий;
Наперед пастирям,
А потім звідарям
І земним звірям.

4.

Що за чудо нам явилось?
Де Христа Невіста
Зродила Пречиста,
Там зіззда стала.

5.

Се три царі несуть дари
До Вефлеєм міста,
Де Діва Пречиста
Сина зродила.

6.

Звізда їм обявилась,
Що Христос на сїні
Положений у стайні,
Їм обвістила.

7.

Ви три царі! Куди ідете?
Ми ідем в Вефлеєм,
Перед вічним Царем
Поклонити ся.

8.

Іншим путем повернули.
Злобного лукавця,
Ірода поганця
Зовсім минули.

9.

Йосифови Ангел мовить:
Малую дитину
І Матір єдину.
Нехай хоронить.

10.

„Слава Богу“ заспіваймо,
Честь Сину Божому,
І пану нашому
Поклін віддаймо!

Небо і земля. . . .

Небо і земля (2) нині торжествують
Ангели й люди (2) весело празнують :
Христос родив ся,
Бог воплотив ся,
Ангели співають,
Царі витають,
А пастирі грають,
Чудо, чудо повідають!

У Вефлеємі (2) весела новина:
Чистая Діва (2) породила Сина!
Христос родив ся і т. д.

Слово Отчєє (2) взяло на себе тіло,
В темряві земній (2) сонце засвітило:
Христос родив ся і т. д.

Ангели служать (2) своєму Королю,
В убогій стайні (2) творять Його волю:
Христос родив ся і т. д.

Три славні царі (2) зі сходу приходять
Смирну і ладан (2) золото приносять
Христос родив ся і т. д.

Царю їх, Богу (2) дари сї складають,
Пастирі людям (2) все розповідають:
Христос родив ся і т. д.

І ми у плоти (2) Богу поклін даймо,
„Слава во вишних“ (2) Йому заспіваймо!
Христос родив ся і т. д.

Вселенная весели ся. . . .

Вселенная весели ся!
Бог від Діви днесь родив ся
У вертепі між бидляти;
Там Христови поклін дати
Три царі, три царі приходять.

Ладан, миро, злото в дарі
Там принесли три царі,
Народженому Цареві,
Всього світа Господеви
Віддати, віддати в покорі.

І пастирі прибігають,
З сопілками поклін дають,
 Бо пізнали, що роджений
 Бог з Марії вочлочений,
З чистої, чистої Дівиці.

І Ангели припадають,
„Слава во вишних“ співають,
 Народженому Дитяти,
 Поспішають поклін дати
Богови, Богови у яслах.

Ти Йосифе не смути ся,
Се Спаситель днесь родив ся!
 Тобі радість Він приносить,
 Нам спасенне всім голосить,
Від нині, від нині до віка.

Ми пастирям вподобім ся,
Родженому поклонім ся,
 Щоби зволив мир нам дати,
 Смуток в радість замінити
Віруючим, віруючим у Нього.

У Вефлеємі. . . .

У Вефлеємі нині новина:

- Пречиста Діва зродила Сина,
(2) В яслах повитий поміж бидляти
Спочив на сїні Бог необнятий.

- Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Пана витають,
(2) Пастирь убогий несе, що може,
Обдарувати Дитятко боже.

- А ясна зоря світу голосить,
Месія радість, щастє приносить,
(2) До Вефлеєму спішіть всі нині,
Бога витайте в бідній Дитині.

- За світлом зірки десь аж зі сходу
Йдуть три владики княжого роду.
(2) Золото, дари, кадило, миро
Враз з серцем чистим несуть в офіру.

- Ісусе милий, ми не багаті,
Золота, дарів не можемо дати,
(2) Та дар ціннійший несе́м від мира,
Се віра серця і любов щира.

- Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю, нашу родину,
(2) Зішли їй з неба дар превеликий,
Тебе славити во вічні віки.

Христос родив ся. . . .

Христос родив ся, Бог воплотив ся
У вефлеємській яskinі!
В стайні убогій, нищеті mnogій
Радість велика нам нині.
Ангели співають, честь Йому віддають
Богу і Творцю Своему.
Ликуй, чоловіче, з рождества того,
Христос бо від ада спасе душ много
І від неволі вражої.

Марія чиста, родивши Христа,
В яслах зложила на сінї;
Не розуміє, що таке дієсь?
Бог помістив ся в хлівині!
Пелени готує, солодко цілує
Возлюбленого Молодця.
„Яким же Ти чином в мені вмістив ся,
В дівстві без болізни Дитя родив ся?
Радосте моя безмірна!“

А Йосиф тее чудо святее
Видячи, святий хранитель,
На самім сінї, на острім зимні
Як люто терпить Творитель:
Від зимна хоронить, худібку приводить
Щоб огрівала дишучи.
Худібка же волю його сповняє
Перед ним коліна свої згинає,
Творця пізнавши свого.

Пастирям вісти її обвістив
Ангел, як пасли у ночі:
Проте утішно в Вефлеєм спішно
Біжать, що тільки в них мочи.
Радісно взивають, дарунки складають,
Які лиш мали, Владиці:
„Радуй ся пастирю з неба післаний,
В убогім вертепі нам показаний,
Задля заблудших прийшовши!“

З далека царі ідуть з дарами
Від сходу до Вефлеєму:
Ладан і золото, і смирна надто
Приготовані є Йому.
Туди ся зближають, Ірода питають:
„Де народив ся Цар слави?
Звізда бо нам ясна Того явила,
Котрого Пречиста Діва повила,
Пожаданого Месію“.

Як в стайни стали, дари віддали,
І честь з поклоном Цареви,
Богу святому і єдиному
Всеї твари Господеви:
Ангел ся показав, у сні їм путь вказав
До землі своєї відійти.
Радують ся вельми з посольства сього.
Се бо найшли вни Царя свого,
Ірода злого минули.

На небі зірка.

На небі зірка ясна засяла
І любим світом сіяє;
Хвиля спасення нам завітала
Бог в Вєфлеємі рождаєсь.
Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

В біднім вертепі, в яслах на сїні
Спочив Владика, Цар світа.
Отже до Нього спішім всі нині
Нашого жде Він привіту.
Спішім любови духом Його вгріти:
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

Благослови нас Дитятко боже,
Дари нас нині любовю,
Най ціла пекла сила не зможе
Нас розділити з Тобою.
Благослови нас, миж Твої діти,
Христос родив ся: „Славіте“! (2)

Новая радість. . . .

Новая радість (2) світу ізявилась;
Пречиста Дїва (2) Сина породила.

У Вєфлеємі (2) місті дуже рано,
Витати Пана (2) пастирям казано.

Звізда услугу (2) тую відправляла,
Царів персидських (2) к Ньому проводжала.

Принесли Йому (2) ладан, миро, злато,
Взяли заплату (2) небесную за то.

Ірод лукавий (2) з того засмутив ся,
Що Цар предвічний (2) на світ народив ся.

Казав воякам (2) повсюди шукати,
В пень отрочата (2) дволітні стинати.

А Йосиф старець (2) Марію піймає
І до Єгипту (2) з Христом утікає.

Нехай же Ірод (2) вічно погибає,
Наш Цар роджений (2) всіх нас потішає.

Ми нині о Нім (2) радо веселім ся,
Розвешелім Його (2) низько поклонім ся.

Щоби нам зволив (2) щасливий вік дати,
А по смерті з Ним (2) в небі царствувати.

Розвеселім ся. . . .

Розвеселім ся всі разом нині;
Христос родив ся в бідній яскині,
Посліднім віком
Став чоловіком:
Всі утішайтесь на землі!

Всі утішайтесь нині пристійно,
Хвалу віддайте Йому постійно,
Пожаданому,
З неба даному,
Котрий весь світ відкупив.

Котрий ізбавив весь світ від ада,
І через Нього всім нам відрада.
За теє Йому,
Пану нашому,
Пісні співаймо всі разом!

Пісні співаймо звучно і мило,
І торжествуймо всі разом щиро!
Слава во вишних
А мир для нижших
Весело світу голосім!

Голосім світу Господа явно,
Про котрого вже пророки давно
Пророкували,
Проповідали,
Що народить ся Цар віків!

Що народить ся Цар віків слави,
Зітре на землі всі грішні глави,
А перські царі
Принесли дари
Поклін віддали смиренно.

Поклін віддали смиренно нині,
Христу родженну, малій Дитині,
 Ладан і злато
 І смирну надто
Віддали Йому зі страхом.

Пастирі бідні зі страхом бігли
Там, де осел, віл, Дитину гріли:
 Ангели в небі
 В Його потребі
Радісно пісні співають.

Пісні співають народженому,
І в яслах нині положеному.
 І ми співаймо
 І вихваляймо,
Його на віки славимо:

Щоби нам довго дав тут прожити,
І його царства всім доступити,
 Ворогів страшних
 Для душ всіх наших,
Покорив всім нам під ноги.

Щоби ми довго в мирі прожили.
І чистим серцем Йому служили.
 Чиста Маріє,
 Небес лїлїє,
Тебе із Сином в вік хвалим.

Тайна нам ся являє. . . .

Тайна нам ся являє,
Діва Сина роджає,
Небеса, небеса, небеса, славлять, славлять, —
Ангели ся здивляють
Пастирі ся покланяють,
Народженому.

О Йосифе старенький,
Плаче Ісус маленький,
Помагай, помагай, помагай Його, Його
Чистій Діві колисати,
І Йому пісню співати:
„Кріпшай Спасе наш“.

Убого ся народив,
Богатого засмутив
Ірода, Ірода, Ірода злого, злого;
Ірод діти убиває,
Христа убити шукає,
Народженого.

О Іроде предумний,
Який же ти безумний;
Ой чому, ой чому, ой чому ти не знаєш,
Що Христос ся нам являє,
Ласку божу уділяє,
І вічне життя.

Три царове приспіли,
Христу поклін віддали,
Нашому, нашому, нашому Спасу Спасу,
Славу честь Христови дали,
В яслах його цілували,
В біднім вертепі.

І ми Його цілуєм
Пісню Йому співаєм.
Виростай, виростай, виростай Спасе, Спасе,
Дай нам мирно всім прожити,
По віки Тебе хвалити
Народженого.

Ой, видить Бог.

Ой, видить Бог, видить Творець,
Що мир помирає.
Архангела Гавриїла
В Назарет посилає.
Возвістити, в Назареті
Стала слава у вертепі;
Тріє, тріє, тріє царі
Несуть Христу дари.

Ладан, злото і кадило
Йому принесоша;
А вошедши у храмину,
На колїна впадоша.

Ірод вельми засмутив ся,
Що Христос-Цар народив ся.
Пішов Ірод аж до аду
К' люциперу на пораду.

А від аду повертає —
Плаче Ірод і ридає.
Ірод плаче і ридає,
Свої слуги розсилає,
Христа вбити шукає.
Слуги приказ виповняють —
Малих дітий убивають.

Десять тисяч і чотири
Малих дітий вигубили;
Плаче мати і ридає —
Ірод діти убиває; —
„Не плач, мати, й не ридай.
Слїз своїх не проливай“.
„Як же мені не тужити? —
Побив Ірод мої діти“.

Ірод діти убиває
І об камінь розбиває;
Острим мечем розсікає,
Кров невинну розливає,
Він Христа вбити шукає.
А ми цього не смутім ся,
Роздеству Його вклонім ся!
Ми роздеству поклоним ся,
Христу Богу помолим ся.

Пане господарю!

Пане господарю! вставай з постелі.

Ой, дай, Боже!

Вставай з постелі, одчиняй двері!

Ой, дай, Боже!

Розставляй столи, все тисовії.

Стели скатерки все купковії.

Клади колачі з ярої пшениці.

Будять же тебе аж трое гостей, аж трое гостей,

Що перший гостьо ясен місяцю,

А другий гостьо красне сонечко.

А другий гостьо красне сонечко,

А третій гостьо дробен дощину.

А третій гостьо — дробен дощину. . . .

Чим ся похвалим, ясен місяцю?

Ой, як зійду я коло півночі,

То зрадуєть ся весь звір у лісі.

То зрадуєть ся весь звір у лісі,

Чумак в дорозі, худоба в возі.

Чумак в дорозі, худоба в возі,

Худоба в возі, а риба в воді. . . .

Худоба в возі, а риба в воді . . .
Чим ся похвалим, красне сонечко?

Ой, як я зійду в неділю рано,
Задзвонять в церквах, в церквах, костьолах.

Задзвонять в церквах, в церквах, костьолах
Чим ся похвалим, дробен дощину?

Ой, як я впаду тричі у маю,
То зрадуєть ся жито й пшениця.

То зрадуєть ся жито й пшениця,
Жито, пшениця й всяка пашниця.

А за цим словом, то бувай здоров,
Та не сам собою, — з дітьми, жоною.

З дітьми, жоною та й з челядкою,
Та з челядкою і з худібкою.

На Йорданській річці.

На Йорданській річці тиха вода стояла,
Ой там Мати Божа Суса Христа купала.

А скупавши у шовк сповивала,
А сповивши у ясельця поклала.

А над тими яслами сірі воли стояли,
На святе Дитятко своїм духом дихали.

На святе Дитятко своїм духом дихали,
Поки Суса Христа із яसेць узяли.

Взяли Суса Христа на престолі поклали,
А коло престолу три янголи літали.

А коло престолу три янголи літали,
Та все вони „херувимів“ співали.

Та все вони „херувимів“ співали,
На заході сонця троє царів їхали.

Ай, перший цар Сусом Христом наменував,
А другий цар Божим миром мирував.

А другий цар Божим миром мирував,
А третій цар квіточками дарував.

Ой, це тая квіточка, що перший день Рождества,
А щоб було мирові хрещеному радісно.

Ой, ясна, красна в лузі калина.

Ой, ясна, красна в лузі калина.

Святий вечір!

А ще краснійша в батенька дочка.

Святий вечір!

Батенька дочка красна панночка.

Святий вечір!

Красна панночка, панна Х.

Святий вечір!

Як до церкви йшла, як зоря зійшла.

Святий вечір!

А з церкви йшла красной панною.

Святий вечір!

В сінечки ввійшла — сінечки сяють.

Святий вечір!

Сінечки сяють — парубки стрічають.

Святий вечір!

Парубки стрічають — шапки знімають.

Святий вечір!

Шапки знімають, її питають.

Святий вечір!

Чи ти царівна, чи ти королівна?

Святий вечір!

Я не царівна, не королівна.

Святий вечір!

Батькова дочка, красна панночка.

Святий вечір!

Красна панночка, панна Н.

Святий вечір!

Не сама собою — з батьком, з ненькою.

Святий вечір!

З Ісусом Христом, із святим Різдвом.

Святий вечір!

За цим же словом — будьте здорові!

Святий вечір!

Три царі.

На Йордані тиха вода стояла,
Там Пречиста Суса Христа купала,
А скупавши — в шовках сповила,
А сповивши — в яселичка вложила.
Над тим дитям сірі воли стояли,
Над те дитя божим духом дихали.
До схід сонця приїхали три царі,
Та принесли Йсусу Христу три дарі:
А перший цар — миром дитя мирував,
А другий цар — Сусом Христом називав,
А третій цар — квіточкою дарував.
Тож не квітки, то Христове Рождество,
Всьому світу, всьому миру — радісно.
Добрий-вечір!

Грішні душі.

Гей сїв сам Господь тай вечеряти,
Входить до Нього Божая Мати :
Ой дай ми, Сину, од пекла ключі,
Повипускати ті грішні душі.
Бериж ти, Матко, од пекла ключі,
Іди, випусти грішні душі ;
Лиш одну душу не випускати,
Що зневажає отця і мати,
Що зневажала, словом вкорила,
Словом вкорила, судом судила.
Ще другу душу тай не пускати,
Що не приймала бідного в хату,
Що не приймала, не приоділа,
Нікому добра не приобріла
Ще й тоту душу та не пускати,
Що чужолоством ся забавляє ;
Тим душам на вік в пеклі горіти,
В пеклі горіти, в смолі кипіти.

Христос купаєть ся в ріці зі сліз.

А в нашого дядька, да в його дому
Святий вечір!

В кінець стола там стояв Микола,
Підпер ся мечем, під праве плече.
А в лівій ручці клубочок держав,
А з того клубочка сльоза канула;
А з тії сльози Дунай розлив ся,
А в тім Дунаю Христос купав ся;
Христос купав ся, на муку здав ся!
А Божая Мати по берегу ходила,
По берегу ходила, Сина свого питала:
Ой Сину Божий, де ж ти бував,
На святу кутю де ж ти вечеряв,
На святе Різдво де ж ти обідав?
Ой вечеряв я да в пана дядька,
Там я обідав — його одвідав.
Бувай же здоров да пане дядьку!
Не сам з собою з своєю женою,
Із милим Богом, з хорошим родом.

Чи дома, дома господаренько?

Чи дома, дома господаренько?

Гей дай Боже!

Нема го в дома, пішов у поле,
Пішов у поле, там плужок оре,
А у тім плужку чотири воли:
Ой святий Петро за плугом ходить,
А святий Павло волоньки гонить,
Божая Мати пшеницю сіє,
Пшеницю сіє, а в руках носить,
А в руках носить, ще Бога просить:
Зародь, Боженьку, ту пшениченьку,
Зародь, Боженьку, жито, пшеницю,
Жито, пшеницю, всяку ярицю! . . .
А за тим словом бувай нам здоров,
Бувай нам здоров, господароньку,
Господароньку з господинею,
З господинею, з околим двором,
З околим двором, з хорошим родом!
Дайже ти, Боже, а в поли полон,
А в поли полон, а зі всіх сторон;
Дайже ти, Боже, густі копоньки,
Густі копоньки, рісні снопоньки,
Що копу зібе, най корець набє.

Ой в ліску.

Ой в ліску, в ліску, на жовтім піску,
Гей дай Боже!
Там стоїть церковця з п'ятьма верхами.
На них сиділи два сив голуби.
Закрав ся стрілець з темного луга,
Лук натягає, стріли пускає.
Ой не зміряй ти, не стріляй ти в нас,
Ми не голуби, але ангели.
Нас післав Господь з неба на землю,
Як люди си тут тай і справують,
Чи дають вино людям на закон,
Чи варять пиво д' святому Різдву,
Чи ситять меди д' святому Збору,
Д' святому Збору — Богу на хвалу,
Чи гаразд тут ся люди справують?
Не гаразд тут ся люди справують.
Син з своїм вітцем до права стає,
Донька на матір руку здоймає,
Брат на брата ніж витягає,
Сестра на сестру чирів збирає.

А де-ж ти бував милий, миленький?

А де-ж ти бував милий, миленький?

А й бував же я на Залісеньку.

Що-ж ти там видав, милий, миленький?

А й видав я там господиненьку.

Перед всім водить наша братова,

Наша братова, пані Дмитрова.

Ой як ся вбрала в неділю рано,

Та як ся вбрала, до церкви пішла,

До церкви пішла на Службу Божу,

Самі ся дзвони пороздзвоняли,

Самі ся двери порозтворяли,

Самі ся свічки позажигали,

Самі ся Святі поодсланяли,

Самі ся книги поотворяли.

Сам Господь ходить, службоньку править.

Тота службонька заздоровная,

Заздоровная нашій братовій,

Нашій братовій, пані Дмитровій,

Заздоровная за художбоньку,

За художбоньку тай челядоньку.

А за сим словом будь нам здорова!

Вдова плаче за мужем.

На горі, горі, при монастирі,
Гей дай Боже!
Ой стоїть, стоїть нова капличка,
Коло каплички бідна вдовичка.
Ой стоїть, стоїть, Богу ся молить,
Богу ся молить, в землю ся дивить,
В землю ся дивить, з землею говорить:
Ой земле, земле, ой муравая!
Взялась у мене господаречка,
Ой возьмиж мене бідну вдовочку,
Бідну вдовочку, ой сиріточку,
Най ся не мучу на сім світочку.
В мене діточки все дрібненькії,
Тяжко мені їх вигодувати.
Ще тяжче прийде їх вінувати.
Війшла вдовичка тай до церквочки:
Котра мужева при передочку,
Бідна вдовичка все на задочку!
Як із щепочки цвіт опадає,
Так бідна вдова вік коротає.
Гей дай Боже!
Віншуємо вас, бідна вдово.

Ой забарив ся місяць у крузі.

Ой забарив ся місяць у крузі,
Ой дай Боже!
Місяць у крузі, гість у дорозі
Ой йшло туди тай девять купців,
Ой девять купців, хлопців-молодців,
Хлопців-молодців девять чужинців;
Ой питали ся вни десятого,
Як вони його ся допитали,
Як в сього пана тай і гречного.
Вни собі сидять у своїм дому,
Як в своїм дому, все й коло стола
Як перед ними білі колачі,
Білі колачі з ярого жита,
З ярого жита тай із пшениці.
Вни собі сидять тай раду радять,
Ой раду радять тай із газдинев:
Ой до нас прийшли у рік гостеве,
Як в рік гостеве тай коляднички:
Чим би то вдати — відвінувати.
Відвінуємо та сріблом-золотом,
Сріблом-золотом, яров пшеницев,
Яров пшеницев тай паляницев.
Як соловія у тузі в лузі,
Ой ластівочка при оцім дому,

Ой при цім дому тай веселому,
Ой веселому тай не самому.
Але ти дома, наш славний газдо,
Війди-но ід нам та подякуй нам,
Бо що ми тобі прощобетали,
Бо що ми тобі колядували!

Ой поза горою, ба там за другою.

Ой поза горою, ба там за другою,
Гей дай Боже!

Там наш Іванко коника пасе,
Коника пасе тай твердо заснув.
Приходить к' ньому ще рідна мати:
Встань-но, Іванку, а вставай не спи,
Твоє подвіря вороги займили!
Так наш Іванко тай прудко устав,
Тай прудко устав, коника всїдлав:
Най-но їх женуть, я їх здогоню.
Сїв на коника, як вітрець линув,
Тай задне військо яв здогоняти;
Як іздогонив, конем потоптав,
Середне військо мечем постинав,
Передне військо вогнем попалив;

Своє подвіря назад відобрав,
Назад відобрав, краще осадив.
Перше осадив тай дівочками,
Друге осадив тай молодцями,
Трете осадив тай стариками.
Ізза дівочок село весело,
Ізза молодців село огрядне,
А зза стариків порада в селі!
Віншуєм тебе, Іваночку наш,
Щастєм, здоровєм, многими літьми,
Ой на здоровє із колядкою,
Із колядкою, з вітцем, з маткою,
З вітцем, з маткою, свов челядкою,
Поза сим словом тревай нам здоров!

„ВІСТНИК СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ“

Редак. і Адм.

Wien, VIII. Josefstädterstr. 79 Ц/19